

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sha'arei Tefillah Publication

29 Parker Blvd. Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת בהעלותך

SHABBOS PARSHAS BEHA'ALOSECHA

כ"א' סיון תשנ"ט 5 JUNE 1999

לכל זמן ועת

הדלקת נרות - 8:06* שקיעה/יום השבת - 8:25
זמן קריאת שמע/מ"א - 8:34 צאת הכוכבים/מוצש"ק - 9:15
זמן קריאת שמע/גר"א - 9:10 לשיטת רבינו תם - 9:37

*מי שמדליק מוקדם (כגון 7:00 וכדומה), אין לאחר מועד עצם קבלת השבת (משיאמר מזמור שיר)

מדעת עליון

ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבודה ולא יעבוד עוד וגו' (ח-כה)
אפי"ל שזהו רמז ג"כ לשארי אנשים שמבן חמשים שנה לא יעבוד כל כך בעולם המעשה, שביאר עי"ז הגמ"ר ישראל מאיר הכהן זצ"ל בעל החפץ חיים בס' תורת הבית, דהנה ידוע שבשבעה ימים שיש בשבוע, הוא מרמז לשבעים שנה של חיי אדם - כל יום לעשר שנים - וכשהגיע לחמשים שנה הוא רמזשכלו אצלו החמשה ימים ומתחיל יום הששי, שהוא קרוב לשבת. ואיתא בגמ', שביום הששי מצוה להשכים בבקר להכין כל צרכי שבת. וה"נ משהתחילו הימים שאחר הני, צריך להטיל מעל עצמו עניני העולם, שרמז לימי החול, ולזרז עצמו ביותר לתורה ומע"ט שיהיה מזומן בידו ליום שכולו שבת. ואיתא באבות "בן ארבעים לבניה בן חמשים לעצה", ופי' הרב ברטנורא דהיינו, שיוכל ליתן עצה לאנשים אחרים. ואיתא עוד מקודם באבות "מרבח עצה מרבח תבונה", וקאמר לנו התנא בן מ' לבניה וכשבא אחר כך לימי החמשים אז נתוסף בו בינה עד שבאים בני אדם לשאול עצתו אח"כ. וא"כ, כ"ש שצריך אז להתייעץ בעצמו אודות עניניו איך להכין צדה לבית מועדו.

פה אל פה אדבר בו וכו' (יב-ח)

הנה איתא בגמ' שבת (פז.). שזה שמשה פירש מן האשה הוא אי' מהדברים

although every Jew must reconcile himself with his lot and humbly accept whatever befalls him, he has the duty to lament his fellow Jew's misfortune and feel sorry for him.

The Chasam Sofer, R' Moshe Sofer ZT"L writes, that whenever Bnei Yisroel grumbled during their sojourn in the desert and wilderness, each one could ostensibly claim, "Personally, I don't mind the lack of food and water - I will gladly endure all the deprivations for the glory of Hashem. But I just cannot bear to see my neighbor suffer and that is the reason why I raise my voice in protest!" Everyone who complained, did so ostensibly on behalf of their fellow brother.

However, when they murmured on this occasion, the Torah tells us that they did so "למשפחותיו" - for their families. This time they did not even pretend to protest their neighbor's suffering. They bemoaned the restrictions that had been placed on their very own unbridled lust.

הלכה ברורה בענין הלכות שבת

There is an important difference between the previously discussed prohibition of washing a fabric with water and the prohibition of removing dust. Washing with water is forbidden even if the fabric is only slightly dirty. By contrast, dusting is forbidden only if the garment is significantly dirty. The factor that determines this is whether the amount of dust on it is sufficient to deter its owner from wearing it in normal circumstances. If there is so much dust on the garment that the person would normally choose to wear a different one in its place, removing the dust is considered an act of laundering and is prohibited. But if there is not enough dust to deter the owner from wearing it, its removal is not considered an act of laundering, and is permitted. This determination is based on the personal attitude of every individual in his particular case.

If one is in doubt as to whether he would normally wear the garment in its dusted condition, the following guidelines apply: If the fabric is a dark color and the garment is in relatively new condition, it is presumable that the dust would deter the owner from wearing that garment. The owner may therefore not remove the dust. Otherwise, it would probably not deter him from wearing the garment, and he may remove it.

For information, sponsorship or dedications, call 914-362-4380.

"Rebbe," replied the young man, "I don't know enough to render a verdict on this matter."

Later, one of the leading merchants of the city came in. "Rebbe," he begged, "You've got to help me. I entered into a business deal with the local baron, and I don't know what to do. Please advise me on how to deal with this situation."

Once again, the Rebbe turned to the young man. "So, what would you suggest?" The young man was aghast. "Rebbe, I have no idea. I've never been in business in my life!"

After the merchant left, the Rebbe looked at the young man again and said to him, "My son, I really don't understand you. You don't have any money to your name, you don't know the first thing about Halachah, and you have no inkling about business. What can you possibly find about yourself to be proud of?"

TORAH GEMS

אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן ה' במועדו (ט-ז)

The Parasha discusses the unique Mitzvah of the שני - קרבן פסח *the second Pesach offering*. There is no other Mitzvah in the Torah which is time bound, yet is assigned an alternate time if one is unable to perform it initially. Why is the Pesach offering different from other time-related commandments?

The **Tiferes Shlomo** explains that this Mitzvah was so special in that the Bnei Yisroel did everything in their power to fulfill it. We see that they anxiously begged Moshe Rabbeinu, "למה נגרע" - "*Why should we be diminished?*" They meant, that they waited so earnestly to fulfill the מצוה, that they should be given a second chance if they could not perform it at the assigned time. The redemption of the Jewish people, will be based on the same attitude. If the Jews will persistently and energetically harness all their powers to merit the ultimate גאולה. Then it will definitely come.

וישמע משה את העם בוכה למשפחותיו וכו' (יא-י)

For a better understanding of this Possuk, we must bear in mind that

שמש עשה מדעתו ולאחר המעשה, הקב"ה הסכים עמו, ודרש מ"ואתה פה עמוד עמדי". והקשה התוס' שם שאולי נאמר בזה ציווי גמור ולא רק הסכמה? ותיירץ, דאם כן, לא היו אהרן ומרים מערערים על ציווי ה'. ולכאורה עדיין הדבר צריך עיון, דאף אם הקב"ה רק הסכים לאחר המעשה, האידן עדיין ערערו מרים ואהרן כלל, הרי פשוט שהקב"ה לא היה מסכים למעוות אף לאחר המעשה?

ונראה להר"ר יוסף סורוצקין שליט"א בס' מגד יוסף לבאר שבאמת טענתם היתה כך: אם משה פרש מאשתו, הרי זה משום שהרגיש צורך בכך כדי להתעלות בקדושה. ולכך הקב"ה הסכים עמו, משום שכל אחד מחוייב לסלק את המניעים לעבודתו בקודש. אבל טענת מרים ואהרן היתה על זה שהרגיש הצורך לפרוש מאשתו (ולא על עצם הפרישה), שהרי אף הם נביאים היו ולא פרשו ולא הרגישו שום מניעים ומפריעים בזה. אלא על זה השיבם הקב"ה שבאמת משה גדול מהם בנבואה ועל שום רום מעלתו, הרגיש הצורך לפרוש מאשתו.

מעשה אבות....סימן לבנים

והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה וגו' (יב-ג)

The story is told of a young man who came to his Rebbe and complained, "Rebbe, what can I do about my pride? I simply just can't overcome it!" The Rebbe told him, "Sit by my side today, and just remain quiet until I speak to you."

Soon, a man came in to the Rebbe with a request. "Rebbe, help me," he said, "My daughter has the chance of marrying an exceptional young man, but I need money for her dowry. Without that money, the Shidduch will be called off."

The Rebbe turned to the young man at his side. "Would you by any chance have a few thousand Ruble to lend this man?" "Rebbe, I'm destitute," said the young man, "There is no way I could lend such a sum." The Rebbe then lent the man money.

A short while later, a butcher came in. "Rebbe," he said, "I have just *shechted* a bull and I found some questionable marks on the lungs. Is the meat kosher or not?" "Young man," said the Rebbe, "You've seen the lungs. What is your decision?"